

РЕШЕНИЕ

№ 4786

гр. София, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 23.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3762** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед № Т-РД-16- 137/01.04.2022г. на Х. П. в качеството си на Министър на туризма, в частта, в която не е уважено допустимото искане на [фирма] до пълният размер на сумата от 321 500.00 / триста двадесет и една хиляди и петстотин / лева по схема за държавна помощ SA.101306(2021 /N) от 19.01.2022г. на туроператорите. Изложени са твърдения за незаконосъобразност и се иска отмяната му в частта касаеща дружеството.

В с.з. жалбоподателя редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответната страна - за Министър на туризма, не се явява и не се представлява.

СГП уведомени не вземат становище по спора.

От фактическа и правна страна.

[фирма] е дружество, кандидувало по програма ВС-176789478-2021-07 - Предоставяне на безвъзмездни средства на туроператорите за възстановяване на средства от клиенти по нереализирани пътувания вследствие на СОУГО-19 чрез системата на СУПИ с Вх. рег. №: ВС-176789478-2021-06-0002 от 04.02.2022г. Съгласно публикувани към програмата УКАЗАНИЯ ЗА КАНДИДАТСТВАНЕ И ПРАВИЛА ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА БЕЗВЪЗМЕЗДНИ СРЕДСТВА ПО СХЕМА

BC-176789478-2021-07 - Предоставяне на безвъзмездни средства на туроператорите за възстановяване на средства от клиенти по нереализирани пътувания вследствие на СОУГО-19, изрично са посочени критериите за кандидатстване, необходимите сертификати / лицензи и застраховки / както и информацията, която следва да бъде декларирана от заявителят, както и тази, до която оценителната комисия ще има достъп по служебен път, с оглед коректо подадените данни и пропорционалното разпределяне на сумите.

В указанията изрично е описано, че за всички декларираните обстоятелства административният орган ще следи служебно с дадените му от закона правомощия и пълен достъп както до публичните регистри, така и до непубличните такива, поради факта, че длъжностните лица, която разглеждат формулярите за кандидатстване по подадените проектно-предложения имат достъп до тази информация. Гореописаната програма е стартирана в допълнение на първоначалната такава BC-176789478-2021-03-Схема за предоставяне на безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска дейност, за възстановяване на дължимите суми на клиенти за неосъществени пътувания в периода от 01.03.2020г. до 31.12.2020г. поради възникналата епидемия от СОУЮ – 19.

В подаденото чрез системата на С. проектно предложение с Вх. рег. №: BC-176789478-2021-07-0002 от 04.02.2022г. в раздел БЮДЖЕТ изрично се вписва исканият размер на средствата в размер до 10 на сто от реализираните обороти за 2019г., но не повече от дължимите суми на клиенти. Декларираният оборот на дружеството [фирма] за 2019г. е в размер на 3 950 000.00 / три милиона деветстотин и петдесет хиляди лева / лева, а остатъчният размер на дължимите суми за възстановяване на клиенти е в общ размер на 321 500.00 / триста двадесет и една хиляди и петстотин / лева.

В издадена и оспорена в настоящото производство Заповед № Т-РД-16-137/01.04.2022г. на Министъра на туризма и приложеният към нея списък на заявленията, одобрени за финансиране, одобрената сума и отпуснатата помощ за получаване на дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК] е в размер на 144 982,77 лв. или със 144 982,77 лева по-малко. В оспорения пред съда акт липсват мотиви, поради което не е уважен пълния размер на помощта за която се кандидатства.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи:

Оспореният акт засяга пряко и непосредствено правата и законните интереси на оспорващото дружество - кандидат за подпомагане, поради което носи белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Видно от известие за доставяне, жалбата е депозирана в законоустановеният срок, доколкото обжалваното решение е получено чрез системата на С. на 02.04.2022г., а оспорването е с дата 18.04.22г., поради което жалбата, се явява депозирана в срок и е процесуално допустима

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът следва да се произнесе по законосъобразността на обжалвания административен акт към момента на издаването му, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално правните и материално правните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът. Преценявайки фактическите обстоятелства, релевантни за правния спор, както и след проверка на

административния акт, съобразно критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, административният съд приема жалбата за основателна по следните съображения:

При извършения контрол за валидност на оспорената Заповед № Т-РД-16-137/01.04.2022г. на Министъра на туризма, в частта касаеща дружеството съдът констатира, че същата е издадено от Х. П. в качеството му на Министър на туризма, който съобразно Постановление №427 от 09.12.2021г. на МС е компетентен орган и същата е издадена в кръга на предоставените му правомощия.

Оспореният акт е издаден в писмена форма, като в частта ,в която не е уважено допустимото искане на [фирма] до пълният размер на сумата от 321 500.00 / триста двадесет и една хиляди и петстотин / лева по схема за държавна помощ SA.101306(2021 /N) от 19.01.2022г. на туроператорите не е немотивиран, което обуславя неговата незаконосъобразност – основание за отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява да се разбере волята на административния орган. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. С оглед трайната съдебна практика, мотивите могат да се съдържат, както в самия акт, така и в друг документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

Съдебната теория и практика приема константно, че неизлагането на мотиви в административния акт е винаги съществен порок и абсолютно основание за неговата отмяна, защото лишава страната от ефективна защита като препятства съдебния контрол за законосъобразност върху акта. Така с ТР № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС е прието, че не е необходимо излагането на мотивите към административния акт да съвпада с неговото издаване. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта, както и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед на предстоящото издаване на административния акт, както и да са изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. С посоченото ТР се приема още, че мотивите може да се намират и в документ съставен по повод на издадения административен акт, който да се съдържа в преписката или да са изложени от по-горестоящия административен орган при административно обжалване на акта.

В процесния случай мотиви не са изложени изобщо от административния орган, както се посочи по-горе, нито в административния акт, нито с друг документ в преписката. С оглед изложеното съдът намира, че е налице неспазване на разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК при издаване на процесната заповед в частта ,в която не е уважено допустимото искане на [фирма] до пълният размер на сумата от 321 500.00 / триста двадесет и една хиляди и петстотин / лева по схема за държавна помощ SA.101306(2021 /N) от 19.01.2022г. на туроператорите.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че следва обжалваната

заповед да се отмени в тази ѝ част, като с оглед спецификата на спора и на основание чл.173, ал.2 от АПК следва преписката да се върне на органа за издаване на нов акт в съответствие с указанията относно тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение. При новото си произнасяне в тази част и в случай, че приеме, че са налице основания да откаже пълния размер на помощта за която се кандидатства административния орган следва да изложи мотиви, от които да е видно въз основа на какви факти, които е приел за установени постановява своя отказ. С оглед изхода на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят направените във връзка с производството разноски за държавна такса в размер на 50 лв.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на жалба на [фирма] - Заповед № Т-РД-16- 137/01.04.2022г. на Министъра на туризма, в частта, в която не е уважено допустимото искане на [фирма] до пълният размер на сумата от 321 500.00 / триста двадесет и една хиляди и петстотин / лева по схема за държавна помощ SA.101306(2021 /N) от 19.01.2022г. на туроператорите.

ВРЪЩА преписката на министъра на туризма за ново произнасяне по заявление Вх. рег. №: ВС-176789478-2021-06-0002 от 04.02.2022г. в съответствие с указанията относно тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерство на туризма да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 50 лева.

Решението подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: